

TOTO

KOČIČÍ NINDŽA

**A ŽLODĚJ KORUNOVAČNÍCH
KLENOTŮ**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

TOTO

**KOČIČÍ NINDŽA
A ŽLODĚJ KORUNOVAČNÍCH
KLENOTŮ**

Tahle knížka patří:

DALŠÍ KNIHY
OD DERMOTA O'LEARYHO:

TOTO
KOČIČÍ NINDŽA A KOBRA NA ÚTĚKU

TOTO
KOČIČÍ NINDŽA A SÝROVÁ LOUPEŽ STOLETÍ

TOTO
KOČIČÍ NINDŽA A OSUDOVÝ KOČKONCERT

TOTO

**KOČIČÍ NINDŽA
A ŽLODĚJ KORUNOVAČNÍCH
KLENOTŮ**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

B R I O

Text copyright © Dermot O'Leary, 2020
Illustrations copyright © Nick East, 2020
Translation © Vojtěch Ettler, 2025
Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2025
All rights reserved

TOTO – kočičí nindža a zloděj korunovačnických klenotů

Z anglického originálu TOTO the Ninja Cat and the Mystery Jewel Thief,
vydaného nakladatelstvím Hodder and Stoughton v roce 2020,

přeložil Vojtěch Ettler

Redigovala Iveta Poláčková

Korektury Adéla Lapáčková

Odpovědná redaktorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o.,

Oderská 333, 196 00 Praha 9 – Čakovice,

v edici BRIO, v roce 2025

Sazba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Vydání první

ISBN 978-80-276-1183-6

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.sloart.cz

info@sloart.cz

Cena uvedená na obálce je nezávazným doporučením
pro konečné prodejce.

***VĚNOVÁNO PIPOVI
SLIBUJU, ŽE TI SVĚT ZE VŠECH SIL
ŽAPLNÍM TĚMI NEJČAROVNĚJŠÍMI
PŘÍBĚHY...
DOKUD TEDA BUDEŠ V NOCI HEZKY
SPINKAT***

KDYSI DÁVNO...

Právě odbila půlnoc, když starosta Dick Whittington na svém statném koni a s věrným kocouřím společníkem Tomem, zachumlaným pod pláštěm, konečně dorazil do cíle: na nejvyšší kopec v lesích **HAMPSTEAD HEATH**, odkud měli pán i kocour celý **STŘEDOVĚKÝ LONDÝN** jako na dlani.

Při pohledu na hlavní město snadno rozeznali katedrálu svatého Pavla, která se vznešeně tyčila nad všemi Londýňany a vysokou věží propichovala chladnou noční oblohu bez jediného mráčku.

Chvíli jenom mlčeli a spokojeně pozorovali město, které pomohli vybudovat a udržovali ho v bezpečí.

Nato se Tom s tichým zavrnutím konečně vysoukal z pánova kabátu a protáhl si hřbet. Ještě se čumáčkem otřel Dickovi o krk a potom ladně seskočil z koně do mechovaté trávy.

Dicka i Toma zmáhala únava, ale svůj úkol museli **DOKONČIT TAJNĚ**, pod rouškou tmy. Zčásti proto, že byli tak známí (starostu a jeho kocoura znal v pozdně středověkém Londýně každý), ale také kvůli tomu, co důležitého a mocného nesl Tom s sebou.

„Vskutku to chceš udělat, Tome?“ zašeptal téměř neslyšně Dick, aby ho snad někdo nezaslechl. „Právem jsi ten poklad získal, když jsi **ŽAPUDIL ŽLO**, jež by jinak zamořilo naše město a snad i celou zemi. **KRÁL RODERICK ŠPINAVÝ A HNUSNÝ** byl poražen a jeho potkaní vojsko se tvou zásluhou rozprchlo. A nyní jsi díky tomu **ZÁHADNÉMU KOUŽELNÉMU OBOJKU NEJMOCNĚJŠÍM ŽVÍŘETEM**

NA SVĚTĚ! Pro sílu, již ti dává, tě nikdo nepřemůže v boji, a co je ještě neuvěřitelnější, dokážeš se mnou mluvit mou řečí.“

„Copak to podle tebe nevím, příteli?“ opáčil moudrý kocour. „To je pouze další důvod k tomu, abych podnikl, co mám v úmyslu. Nemohu riskovat, že obojek padne do špatných rukou. V říši zvířat prozatím vládne klid a mír, ale kdyby obojek objevil nějaký zlotřilý kocour, potkan či pes... pojd', připoj se ke mně. Už je čas.“

Kocourův pán sesedl a vytáhl ze sedlové brašny malou stříbrnou krabičku. Odnesl ji k Tomovi a stanul po jeho boku na břehu jezera.

Člověk se na svého společníka usmál. „Bude se mi stýskat po našich rozpravách, Tome.“

„Neměj strach, Dicku, stále ti budu rozumět, jen ti už nebudu muset odpovídat. Mohu se opět chovat jako obyčejná kočka a nevšímat si tě!“

Dick se zasmál a pročechnal Tomovi srst.

„Pokud jsi o tom tedy přesvědčený, můžeš se spolehnout, že dodržíím naši dohodu: jedna polovina půjde do londýnského Toweru a druhá se navěky ztratí.“

Kocour přikývl a drápl tlapkou do obojku. Ten se rozepnul a rozdělil se na dva souměrné kruhy: první byl osázený čirými diamanty a druhý tmavě modrými safíry. Oba se třpytily v měsíčním světle. I když už tu krásu viděli mnohokrát, člověku i kocourovi z ní přecházel zrak.

***TOM SE NAPOSLEDY PODÍVAL NA
DIAMANTOVÝ PÁSEK***, potom ho zasunul do sametového váčku a opatrně ho vložil do ***STŘÍBRNÉ SCHRÁNKY***.

Jen co ji zaklapl, hodil ji do jezera tmavého jako inkoust a společně se svým lidským druhem sledoval, jak pomalu klesá ke dnu, až nakonec zmizela z dohledu.

DVA PŘÁTELE SE NA SEBE USMÁLI.

Ačkoli Toma mrzelo, že už nikdy nepromluví lidskou řečí, byla to jen malá daň za moudré rozhodnutí.

Vskočil pánovi zpátky do teplého kabátce, muž nasedl na koně a rozjeli se k Londýnu do svých pohodlných postelí. Tom skálopevně věřil, že když nepřátelé dostali na frak, všechna zvířata ze starého Londýna a vlastně z **CELÉHO SVĚTA BUDOU V BEZPEČÍ...** a po dalších šest set let měl pravdu.

DOKUD...

KAPITOLA 1

„POTKANI JDOU, JÓÓÓ, už zase jdooooou, ou bejby!“ zakončil zpěvák poslední píseň a uklonil se. „Jste nejlepší, děkuju a dobrou noc!“ rozloučil se s rozvášněným publikem.

„KOČKÁČ, KOČKÁČ, KOČKÁČ!“

skandovali, když si utřel pot z čela, naposledy davu fanoušků zamával a sestoupil z pódia.

Do **MLÉČNÉHO JAZZ**
BARU TLAPKY ROBINSONA
V LONDÝNSKÉ ČTVRTI SOHO
si přišla kamaráda poslechnout
taky **KOČIČÍ NINDŽA TOTO**

se svou partou. Ten večer se tam sešli všichni psi, kočky, fretky, lišky, a dokonce i holubi, kteří měli nějaký vkus. U Tlapky Robinsona bylo vítáno každé zvíře bez rozdílu, jenom jste museli být *cool*, což zahrnovalo: dávat průchod svému zvířecímu já, nevyvolávat kočičí ani jiné rvačky, mít rád svého bližního a zbožňovat muziku. Rozhodně to bylo místo k pohledání.

Toto si vychutnávala poslední volný večer, než jí začne šichta. Zítra přijedou z Francie jacísi lidští diplomaté a přivezou s sebou i své zvířecí protějšky. Takže kočička nastoupí do služby jako doprovod **FRANCOUZSKÉHO ZVÍŘECÍHO VELVYSLANCE** mesijé Kryšota Lavéra.

Pro Toto a jejího šéfa Larryho bude opečovávání zvířecích diplomatů oddechová bezpečnostní záležitost a po všech dobrodružstvích, kterých si Toto užila jako plnohodnotná **KOČIČÍ NINDŽA**, jí „oddechovka“ vůbec nezněla špatně.

MLÉČNÝ
JAZZ BAR
TLAPKY ROBINSONA

TLESK
TLESK
TLESK

TLESK
TLESK

TLESK

TLESK TLESK

Kočkáč sešel po schůdcích na boku jeviště a prodíral se parketem ke svým kamarádům usazeným okolo stolku osvětleného svíčkami. Díky černému roláku, tmavě modrému sametovému sáčku a baretu doplněnému stylovými tmavými brýlemi vypadal jako nefalšovaný jazzový šansoniér.

U stolu s Toto seděli:

Její přidrzlý, ale statečný a ***VĚRNÝ BRÁCHA*** ***STŘÍBRŇÁK***, který nindže sloužil místo očí (protože ta byla skoro úplně slepá) a považoval se za její pravou ruku – i když nechtěně působil zrovna tolik potíží, kolik jich dokázal vyřešit!

Její čerstvě ***ADOPTOVANÝ BRÁCHA*** ***FUSKA***, který do rodiny přišel z kočičího a psího útulku Battersea, ale i tak se nadále stýkal s bandou pouličních rošťáků, kteří si říkali Batterseaští bouchači.

TOTIN ŠÉF LARRY, vedoucí britské

odnože Prastarého celosvětového řádu kočičích
nindžů.

A jejich psí kamarádka od policie, **SHEILA**

VRTIŠLAPOVÁ, která velela **CIA** (Criminal
Investigation Animals neboli Zvířecímu odboru
vyšetřování trestné činnosti) a byla pověřena
organizací bezpečnostních opatření během
velvyslancovy návštěvy.

Jakmile se Kočkáč svezl na židli, objevil se za
ním mohutný chundelatý kocour s hnědými
a zrzavými pruhy a plstěným kloboukem na hlavě.

„Kočkáči, kamaráde, **TOHLE BYL FAKT...**
bomba koncík,“ protáhl s americkým přízvukem.

Všichni zalapali po dechu, když jim došlo, že
se dívají na proslulého **TLAPKU ROBINSONA**
OSOBNĚ! Hudební klub mu patřil a Tlapka platil

za jednoho z nejlepších kočičích jazzmanů na světě.

„Někdy se zase musíš stavit, abych si s tou tvou partičkou poděsů dal věcu,“ zahlaholil a přitom položil Toto velkou teplou tlapu na rameno.

„Doneslo se mi, jak jsi zachránila festák Mñaustonbury. My všichni od muziky ti hodně dlužíme. Ať to tobě i támhletomu švihákovi

dál takhle šlape.“ Kývl na Larryho

a pak houkl na procházejícího

číšníka: „Pití na účet podniku

k tomuhle stolu. A jestli mě

teď omluvíte, jako

další v programu

vystupuju já.

Těšilo mě,

lidičky.“

„TLAPKA ROBINSON!“ vyhrkl Stříbrňák, jakmile se Tlapka odebral k pódiu. „On za námi přišel! Kočkáči, ty ses pořádně vyšvihl!“

„Ale to nestojí za řeč,“ odpověděl potkan. Když se však pohodlně opřel a usrkl si vychlazeného jerseyského mléka, tvářil se nadmíru samolibě. „Abys věděl, moje nadání je zrovna tak požehnání jako prokletí, ale hrozně nerad bych ho svým fandům upíral.“

„KOČKÁČI, VŽDYŤ JSI VYSTUPOVAL TEPRVE POŠESTÉ!“ uchechtl se Larry a obrátil oči v sloup.

To sice byla pravda, ale od chvíle, kdy Kočkáč na poslední chvíli zaskočil za chybějícího zpěváka na **MŇAUSTONBURY** a zachránil tím celý festival, se jeho hudební kariéra rozjela na plné obrátky. Se svou kapelou **OCASÁCI** se právě vrátil z evropského turné, během kterého zahráli v Římě, Berlíně, Madridu i Paříži.

Tohle byl jejich koncert na přivítanou zpátky doma.

Zatímco Kočkáč trajdal v zahraničí, Toto a Larry zůstávali **NAVÝSOST OSTRÁŽITÍ.**

A to proto, že ačkoli Toto znovu vyprášila

ARCIVĚVODU FERDIDRÁPOVI

kožich (než stačil ovládnout celý zvířecí svět

hypnotickým hudebním klipem), padouch

uprchl a Toto netušila, kam se poděl. Nedalo se

odhadnout, kdy a kde se zase vynoří. V ulicích

zatím vládl klid, ale oba nindžové věděli, že

AVF někde kuje nové a ještě proradnější pikle.

S elegancí a stylem jemu vlastním!

„To muzicírování si neskutečně užívám, ale musím říct, že už se těším, až si zítra dám pohov.

Možná si půjdu zarybařit — přidá se někdo?

Do prkýnka, vy všichni vlastně pracujete, že jo?“

obrátil se Kočkáč na své přátele.

„Bohužel,“ odpověděla Sheila. „Tadyhle ostatní

budou se mnou **OBSTARÁVAT BEZPEČNOST
BĚHEM POBYTU FRANCOUZSKÉHO
VELVYSLANCE**. Mimochodem, děkuju – vím, že
to není takový dobrodružný odvaz, na jaký jste vy
kočičí nindžové zvyklí.“

„Moc rádi ti vypomůžeme,“ ujistil ji Larry
zvesela. „Po AVF není od Mñaustonbury ani vidu,
ani slechu a díky téhle mladé dámě,“ šťouchl do
Toto, „je v ulicích bezpečněji než kdy dřív.“

Toto se celá zatetelila. Larry byl její učitel, šéf
i kamarád, takže když ji a její parťáky chválil
zrovna on, byla na sebe nesmírně hrdá.

„Připomeneš mi, co nás čeká?“ požádala Sheilu
a dychtivě se předklonila na židli.

„Vlastně nic zvláštního, protože budeme
kopírovat program lidí. Večer je naplánovaná
slavnostní státní večeře, jinak taky návštěva
Dolní sněmovny a čestných jednadvacet
mňouků. Jo a na jedné věci docela trvali,

ale nepodařilo se mi ji zařídit, takže vážně potřebuju píchnout. Velvyslanec by se rád podíval na **KORUNOVAČNÍ KLENOTY V LONDÝNSKÉM TOWERU**, hlavně na ten Tomův obojek. Připravovala jsem ho na to, že mu možná nebudeme moct vyhovět, když je ten obojek tak vzácný, ale pak jsem si vzpomněla, že ty máš, Larry, od té schránky jeden ze dvou jediných klíčů na světě – je to tak?“

„Správně,“ potvrdil Larry. „Ten druhý má u sebe **VELITEL KRÁLOVSKÉ STRÁŽE HAVRAN CYRIL HAVRANÍK**. Dělá svou práci už roky, a jestli se dá na někoho spolehnout, je to on. Buď v klidu, je to můj starý kámoš. Určitě s tím nebude potíže.“

„Moc ti děkuju,“ vydechla Sheila úlevou. „Můj šéf je kvůli tomu na mě jako pes... akorát je to kočka.“

„Ale já myslela, že tomu šéfuješ ty?“ zarazila se Toto.

„To ano. Mám pod palcem zvířecí policii neboli CIA, pod kterou spadají běžní psí pochůzkáři, tajná elitní jednotka lišek – i když ta je v blízkosti kuřat nepoužitelná –, hejno holubů hřivnáčů, hlavně kvůli přepravě, a sbor žab pod vedením mé přítelkyně Anušky... ti mají na starosti vodní mise.